

Chambre des Représentants

SESSION 1967-1968

27 DÉCEMBRE 1967

PROJET DE LOI

- 1° majorant le taux des pensions des invalides de guerre;
- 2° modifiant certaines dispositions des lois sur les pensions de réparation coordonnées le 5 octobre 1948;
- 3° fixant le taux de la pension des veuves de guerre;
- 4° réglant l'affectation du solde du crédit afférent au paiement de la dotation du prisonnier de guerre

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. GLINNE.

Chapitre IVbis (nouveau).

Insérer un chapitre IVbis (nouveau) et un article 13bis (nouveau), libellés comme suit :

« Chapitre IVbis.

Création d'une rente de déportation et de réfractariat.

Art. 13bis.

1° Il est accordé une rente de 500 F par période de six mois de réfractariat à la Wehrmacht ou de réfractariat au travail obligatoire.

2° Il est accordé une rente de 250 F par période de six mois de déportation pour le travail obligatoire.

3° Les rentes prévues aux 1° et 2° ci-avant sont versées annuellement à partir de 55 ans. »

JUSTIFICATION.

A) Jusqu'ici aucune réparation de caractère général n'a été accordée aux réfractaires et déportés pour le travail obligatoire, en vue de

Votr :

485 (1967-1968) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 et 3 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1967-1968

27 DECEMBER 1967

WETSONTWERP

- 1° tot verhoging van het bedrag van de invaliditeitspensioenen van de oorlog;
- 2° tot wijziging van sommige bepalingen van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen;
- 3° tot vaststelling van het pensioenbedrag van de oorlogsweduwen;
- 4° tot regeling van de bestemming van het saldo van het krediet aangaande de betaling van de dotatie van de krijgsgevangene.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER GLINNE.

Hoofdstuk IVbis (nieuw).

Een hoofdstuk IVbis (nieuw) en een artikel 13bis (nieuw) invoegen, die luiden als volgt :

« Hoofdstuk IVbis.

Instelling van een rente voor werkweigeraarschap en voor wegvloering.

Art. 13bis.

1° Er wordt per periode van zes maanden dienstweigeren bij de Wehrmacht of van weigering tot verplichte arbeid een rente van 500 F toegekend.

2° Er wordt per periode van zes maanden wegvloering voor verplichte arbeid een rente van 250 F toegekend.

3° De onder 1° en 2° hiervoren bedoelde renten worden jaarlijks uitbetaald vanaf de leeftijd van 55 jaar. »

VERANTWOORDING.

A) Alhoewel verscheidene vergoedingsmaatregelen (waaronder de toekenning van een rente) getroffen werden ten voordele van de poli-

Zie :

485 (1967-1968) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 en 3 : Amendementen.

couvrir partiellement les multiples préjudices subis pendant la guerre, alors que diverses mesures de réparation (dont l'octroi d'une rente) ont été accordées, notamment aux prisonniers politiques et aux prisonniers de guerre.

Parmi les préjudices subis par les réfractaires et déportés citons :

- l'arrêt dans les études ou dans l'activité professionnelle,
- les pertes de revenus et de biens,
- le retard dans la réintégration professionnelle, dans l'avancement professionnel,
- la diminution physique et le vieillissement prématuré non compensés par les pensions d'invalidité,
- le dommage moral résultant des conditions de vie des réfractaires et des déportés, l'éloignement de leur foyer, etc...

La revendication relative à l'octroi d'une rente aux déportés et réfractaires avait jusqu'ici été rejetée sous prétexte que son attribution entraînerait automatiquement une demande comparable de diverses autres catégories, telles que les résistants armés et les résistants civils.

L'actuel Gouvernement a accordé, en 1966, une rente de combattant aux résistants armés, résistants civils, résistants par la presse clandestine et agents de renseignements et d'action, d'un montant annuel de 500 F par semestre de service. Antérieurement, une rente semblable a été accordée par la loi du 24 avril 1958 aux prisonniers politiques et prisonniers de guerre.

Nous ne voyons donc plus ce qui peut s'opposer à l'octroi d'une rente de déportation et de réfractariat.

B) Nonobstant la pertinence des revendications formulées par le comité de contact des associations patriotiques, il faut donner satisfaction aux souhaits exprimés très légitimement par les déportés et les réfractaires au travail obligatoire, dont l'association ne fait pas partie dudit comité de contact. C'est pourquoi, il s'impose de prévoir un crédit provisionnel distinct.

Une prévision de 15 000 000 F paraît suffisante pour permettre la réalisation des remises souhaitées par les déportés et les réfractaires, contrairement à l'estimation fournie par le Gouvernement lors de la discussion en commission du budget des voies et moyens (voir le rapport de M. Scheyven, pages 88 et 89). En effet, le Gouvernement considère que le nombre des déportés de 1914-1918 serait de 40 000, alors qu'une réponse faite récemment à une question parlementaire de M. Marcel Collart indique qu'il n'en existe que 11 801. D'autre part, dans l'estimation du nombre des déportés et réfractaires de 1940-1945, le Gouvernement ne tient pas compte des reconnaissances à titre posthume et des nombreux décès intervenus depuis l'octroi des reconnaissances. Enfin, un nombre important de déportés et surtout de réfractaires peuvent bénéficier d'une rente à un autre titre (résistant civil, résistant armé, etc.).

tiëke gevangenen en de krijgsgevangenen, werd tot op heden geen algemene vergoeding toegekend aan de werkweigeraars en de weggevoerden voor verplichte arbeid, met het oog op een gedeeltelijke schadeloostelling voor de veelvoudige schade die zij tijdens de oorlog geleden hebben.

De door de werkweigeraars en weggevoerden geleden schade heeft onder meer betrekking op :

- de stopzetting van de studies of de beroepsarbeid,
- de winstderving en het verlies van goederen,
- de vertraagde wederopneming in hun beroep en de achterstand in hun beroeps promotie,
- hun fysieke handicap en hun voortijdige veroudering zonder dat daarvoor een invaliditeitspensioen wordt betaald,
- de morele schade welke het gevolg is van de omstandigheden waarin de werkweigeraars en de weggevoerden leefden, de verwijdering van hun gezin enz...

Tot op heden werd de eis tot toekenning van een rente aan de weggevoerden en werkweigeraars afgewezen onder voorwendsel dat die toekenning automatisch een gelijkaardige eis zou uitlokken vanwege andere categorieën, zoals de gewapende verzetslieden en de burgerlijke verzetslieden.

In 1966 heeft de huidige Regering een jaarlijkse strijdersrente toegekend van 500 F per periode van zes maanden aan de gewapende verzetslieden, de burgerlijke verzetslieden, de verzetslieden door de sluikpers en de actie- en inlichtingsagenten. Een gelijkaardige rente werd vroeger reeds toegekend aan de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen krachtens de wet van 24 april 1958.

Wij zien derhalve niet goed in wat de toekenning van een rente voor werkweigeraarschap en voor wegvoering nog in de weg kan staan.

B) Alhoewel de eisen van het contactcomité van de vaderlandslievende verenigingen verantwoord zijn, moet toch ingegaan worden op de zeer rechtmatige wensen van de weggevoerden en werkweigeraars, wier vereniging niet aangesloten is bij voornoemd contactcomité. Daarom is het aangewezen een afzonderlijk provisioneel krediet uit te trekken.

In tegenstelling met de raming die door de Regering werd verstrekt tijdens de bespreking van de Rijksmiddelenbegroting in de Commissie (zie het verslag van de heer Scheyven, blz. 88 en 89), lijkt een krediet van 15 000 000 F toereikend te zijn om de verwezenlijking van de gewenste maatregelen ten gunste van de weggevoerden en werkweigeraars mogelijk te maken. De Regering meent inderdaad dat het aantal weggevoerden van de oorlog 1914-1918 40 000 bedraagt, terwijl uit een recent antwoord op een parlementaire vraag van de heer Collart blijkt dat het er slechts 11 801 zijn. Anderzijds houdt de Regering bij de raming van het aantal weggevoerden en werkweigeraars van de oorlog 1940-1945 geen rekening met de postume erkenningen noch met de talrijke overlijdens sinds de erkenning als weggevoerde of werkweigeraar. Ten slotte kan een groot aantal weggevoerden en vooral werkweigeraars om andere redenen (als burgerlijk weerstand, gewapend weerstand enz.) op een rente aanspraak maken.

E. GLINNE.